

ARMA BIOLOGICĂ: MĂSURILE ÎNTREPRINSE ÎMPOTRIVA UTILIZĂRII

Vasile DUMITRAȘ

Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

Autor corespondent: Vasile Dumitraș, e-mail: vasile.dumitras@usmf.md

Cuvinte-cheie:

armă biologică,
măsuri, biosig-
uranță, biosecuri-
tate.

Introducere. Arme biologice (*biological weapons*, în engleză), *agent biologique* (în franceză) pot fi microorganisme (bacterii, sporii unor ciuperci, suri, paraziți, culturi celulare sau toxine, toate susceptibile de a provoca infecții, alergii sau intoxicații populațiilor țintă. Armele biologice sunt interzise, nu însă și cercetarea biologică. Utilizarea armelor biologice este destul de complicată din cauza dificultăților de a le disemina cu eficacitate, de a le stoca pentru perioade lungi de timp sau de a le controla efectele după difuzare.

Scopul. Elucidarea măsurilor elaborate împotriva utilizării armei biologice.

Material și metode. Au fost studiate documentele naționale și internaționale cu referire la arma biologică.

Rezultate. Măsurile împotriva utilizării armelor biologice implică tratate internaționale, legislație națională și diverse strategii preventive și de răspuns. Iată câteva măsuri-cheie luate: (1) Convenția privind armele biologice și cu toxine – tratat internațional care interzice dezvoltarea, producerea, achiziționarea, transferul și utilizarea agenților biologici sau a toxinelor în scopuri ostile. Tratatul încurajează statele să distrugă stocurile existente, să stabilească măsuri naționale de control și să promoveze cooperarea internațională în domeniul științelor biologice. (2) Țările au adoptat legi și reglementări pentru a controla posesia, transferul și utilizarea agenților biologici și a toxinelor. Aceste măsuri urmăresc să prevină accesul neautorizat, să sporească securitatea și să reglementeze manipularea și transportul materialelor biologice. (3) Măsurile de biosiguranță și biosecuritate sunt implementate pentru a preveni eliberarea accidentală, furtul sau accesul neautorizat la agenți biologici periculoși. Măsurile de biosecuritate implică securitatea fizică, controalele accesului, verificarea personalului și protejarea informațiilor sensibile. (4) Colaborarea între națiuni și organizații internaționale este vitală pentru abordarea riscurilor armelor biologice. Țările fac schimb de informații, împărtășesc expertiză și oferă asistență pentru a construi capacitatea altor națiuni în domenii precum biosiguranța, biosecuritatea, supravegherea bolilor și capacitățile de răspuns. (5) Cercetările, ce implică potențiali agenți patogeni cu dublă utilizare sau tehnici ce ar putea fi utilizate abuziv pentru dezvoltarea armelor biologice, sunt supuse controlului și supravegherii. Există considerente etice și linii directe pentru a se asigura că cercetarea este efectuată în mod responsabil și cu măsuri de siguranță adecvate. (6) Guvernele și agențiile de sănătate publică dezvoltă planuri și capacități de răspuns pentru a gestiona și a limita în mod eficient incidentele biologice. Aceasta include înființarea de echipe de răspuns specializate, programe de formare pentru profesioniștii din domeniul sănătății, dezvoltarea de instrumente de diagnosticare și de stocare a de contramăsuri medicale.

Concluzii. Asigurarea unor măsuri eficiente împotriva armelor biologice necesită vigilență continuă, colaborare internațională și îmbunătățirea continuă a cadrelor științifice, tehnice și de reglementare pentru a aborda amenințările și provocările emergente.